

Bestemtheden paastaae, at dette Spørgsmaal er af stor Betydning for Folketirken, til at det virkelig i dette Dieblis tør finde sin Afgjørelse under Forhandlingerne her. — Jeg troer, at naar vi ville blive staaende ved det foreliggende Lovforslag uden at medtage det omtalte Endringsforslag, da ville vi allerede kunne opnaae Noget, som Alle maae kalde et Fremmskridt, men jeg maa for mit Vedkommende paa det Allerbestemteste udtale mig imod, at man ved at fastholde denne Bestemmelse om Geistlighedens Lønning maastee skaber en Vanskelighed, som vil forhindre Loven fra at komme ud. Jeg anerkjender, som sagt, ikke Folkethingets Berettigelse til paa denne Maade at indbrage en Mængde nye Spørgsmaal under Finanslovens Omraade, hvorved Thinget vil komme til at udøve en overveiende Indflydelse paa Sager, som jeg og Mange med mig paa ingen Maade ville søle os betrygge ved at see overgivne til Folkethingets Raadighed i en saa langt væsentligere Grad, end med sædvanlige Lovgivningsarbejder er Tilfældet. Jeg maa derfor udtale mig imod, at man her fastholder dette Forslag; jeg vil stemme imod det, naar det kommer til Afstemning, og dersom det bliver vedtaget, vil jeg stemme imod hele Loven.

Ordføreren: Det ærede videnskabelige Medlem tager feil, naar han siger, at man i det sidste Dieblis bringer et Forslag ind, for at spænde Been for den hele Lov. Han er jo Gymnastiklærer, og jeg vil derfor, da jeg ikke er øvet i disse Kunster, overlade til ham at spænde Been. Det ærede Medlem tager meget feil i, at dette Forslag er bragt ind i det sidste Dieblis; thi det har foreligget ligesaa længe, som der har foreligget Forslag til en saadan Lønningslov. Det kom ind, første Gang Lønningsloven blev forhandlet, paa det selsamme Sted, hvor det nu staaer; den ærede Rigsdagsmand har altsaa ikke seet sig for, førend han kom til at tale derom, og han har derved lagt sin Uhyndighed om dette Forslags Skæbne for Dagen. Den ærede Rigsdagsmand talte om, at man skal gjøre Fremmskridt paa Reformerens Bane, men de Reformer, man skal opnaae ved at vedtage høie Lønninger til Em-

bedsmændene, ere ikke af den Slags Reformer, jeg ønsker. Jeg tager dem altid som Under, man maa finde sig i; naar der er Rimelighed og Billighed for at gjøre det, saa skal man gjøre det, uagtet det er et Onde, og det er virkelig et Onde at votere Penge til slige Ting, især naar man hvert Aar skal have Lønningslove for. Men det anseer den ærede Rigsdagsmand naturligtvis for en Hovedreform, og derfor er det, han vil have den. Han vil ikke gjøre sin Stemmegivning over denne Lov afhængig af en saadan Betingelse som den foreslaaede, men det Samme er jo netop ogsaa Tilfældet med os; vi ville ikke gjøre vor Stemmegivning over Loven afhængig af den ærede Rigsdagsmands Mening, vi ville holde os til, at naar Loven ikke bliver saaledes, at vi tør forsvare at give vor Stemme til den, saa ville vi ikke have den, om ogsaa den ærede Rigsdagsmand anseer den for en meget god Reform. Vi staae jo i denne Henseende paa saa forskellige Standpunkter, at den ærede Rigsdagsmands Betragtning ikke kan indvirke paa os. Han maa indbrømme os Ret til at holde paa, hvad vi ansee for rigtigt; vi ville ikke indlade os paa at spænde Been for ham eller for nogen Anden, men vi protestere ogsaa imod, naar han forsøger paa at spænde Been for os.

Jagd: For det Første skal jeg nu med Hensyn til den ærede sidste Talers vittige Bemærkninger angaaende Gymnastikvidenskabelighed osv. undlade at svare, da jeg gjerne under ham den Fornøielse, at øve sin Wittighed paa denne Maade. Derimod skal jeg udtale mig imod hans Yttringer angaaende den her omtvistede Bestemmelse, der ifølge hans Paastand — saaledes forstod jeg ham idetmindste — hørte hjemme i Lovforslaget. Denne Bestemmelse hørte netop ikke hjemme i Lovforslaget; den er indbragt dert af ham og hans Venner, og det er denne deres Stræben efter bestandig at udvide Grændserne for det Gebeet, der er givet os til Forhandling, som jeg har udtalt mig imod. Naar den ærede Rigsdagsmand siger, at jeg gjerne vil gaae ind paa den Slags Reformer, som gaae ud paa at give Embedsmændene høiere Lønning, saa troer jeg, at denne Paastand er en saa tro Uffpejling af hans al-